

Visa.

Flicka, jag är trött; nu vill jag sofva,
 Låt mig wid ditt hjerta slumra in;
 Gråt dock ej, det måste du mig lofva,
 Ty dina tårar bränna på min kind!

Här är kallt, men dock i stormen tråwe
 Och uti drömmen der är allt så smått,
 O de sköna englabarn jag såde,
 Då jag ner de trötta ögon lockt.

Flicka hvarför kramar du mina händer,
 O, hvarför lägger du din kind mot min?
 Den är wät, men dock som elden bränner,
 O flicka, jag vill ewigt wara din.

Här är kallt, men dock i stormen skakar
 Och uti drömmen der är tanken klar
 Och de goda englar om mig wakar,
 Då jag trött mitt öga slutat har.

Glicka, såg du engeln wid min sida
Och hörde du den glädftiges musik?
Se han har två wingar snälle hvalta
Och dem han säkert af vår herre fick.

Gult och grönt och rött för digt swäfwar,
Det är de blomster-englar för oss strör
Glicka får jag wingar me'n jag lefwer?
O eljest, flicka, får jag när jag dörr.

Pris: 2 sk. 6 lo.

Stockholm, W. Wall, 1831.